

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvánterék és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak: Egész évre 8 kor. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor. Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukas M., Oppelit A. »Általános Tudósító« hirdetési osztálya Budapest.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyitlér petitsora 20 fill.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Korunk képéhez.

A bennünk szunnyadozó nemes érzéseknek és isteni tulajdonságoknak fölkeltésével kell testünkben kiirtani minden rossz indulatú önzést, hogy előbbre haladhassunk a tökéletesedés ösvényén.

Ezen az úton egy vezércsillag ragyog, mely biztosan vezeti a homályban tapogató gyarló földi embert, mint a ragyogó tűzszőlő vezethette egykor Izraelnek a pusztaságba bolyongó népét. Ez a vezércsillag a hit!

Vannak, a kik azt képzik, hogy a hit csak belénk nevelt gyakorlat, vagy megszokás, a melyhez csak vigasztalásért fordul nehéz napokban az ember! Ez a végzetes tévedés! A hit természetfölötti erő, Istennek legszebb ajándéka, a mely földi életünknek irányítója. Erőssé teszi az életet, nyugodtá a halált.

Nagy erő van a hitben. Valami rejtélyes, kimagyarázhatatlan életáramlat ez bennünk, a mely, mihelyt működni kezd, rögtön összekötetésbe hozza az embert az Istennel.

De alighogy a hit megszűnik működni bennünk, rögtön elszigetelve érezzük magunkat; a lélek sorvad, bággyadozik, nem találja helyét és nyugodalmat, mint az a lúdöveszes beteg, a ki ott hordozza keblében a halált.

Mihelyt valaki a hitelenség lejtőjére reálépett, következetesen végig is csuszik rajta egészen az öngyilkosság gondolatáig.

Mint hogy minden betegségnek megvan az ismertető körtünete, úgy a szív hitelenségének is megvan a maga patológiája. Alázatos, tisztá, szenvedélyeit korlátozni tudó lélek sohase lesz hitetlen. Az elfordulás Istentől mindig ott kezdődik, mikor az ember az eszménytől az anyaghoz, az önfeloldozó lemondástól az érzékes önzéshez szegődik.

A gyenge és hiu lelkeket pedig a keveltség ejti meg. Bántja őket, hogy a hitben sok olyan dolog van, a mit gyarló értelmükkel felfogni képtelenek. Másokat a világ tapsa és a népszerűség hajhászása tántorít meg. A legtöbb embert pedig szívének gyarlósága, a mely képtelen a lemondásra és a megszokott örömeikért mindent képes feláldozni: még életének nyugalalmát, lelkének összhangját és boldogságát is.

Az ily lelkek azért úrtóznak annyira a hittől, mivel hiúságtól és keveltségüktől, kényelmüktől vagy elpuhultságüktől megvalni nem tudnak. Úrtóznak, mivel a hit a világ tapsai helyett sokszor a világ gunyolódását nyújtja: az érzékekre haló gyönyörök helyett pedig testsanyargatást és vágyaink megzabolázását követeli.

Hogy már a tizenharmadik században létezett öntudatos és rohamosan támadó hitelenség, és vele együtt a humanitás is,

mely a hit és vallás az emberi szívekből való kiküszöbölése után az úrt betöltötte: azt tudjuk. . . . De a mit akkor az általános világ nem élvezhetett, mert az privilegiuma volt csak azon felvilágosultaknak, a kik számrá nézve csak kevesen valának: az ma már kedves ételvé lett a legostobább embereknek, a kiket felvilágosodásra tanít — a kocsma.

Valjon, tette tehát a hitelenség haladást a legujabb időben?

Száz év előtt az ugynevezett tanultaknak szabadalma volt a hitelenség; ma pedig erkörsrontóvá lett az minden nemzetnél, a nép minden rétegeiben!

Hát szellemi haladás ez az emberiség emeléséhez?

Elszomorító, de tagadhatatlan tény az, hogy korunk fájdalmasan nélkülözi a hitet.

Mily szánalmas látvány korunk 15 éves gyermeke, ki mosolygva, vállatvonva tagadja meg hitét; s mily tanulságos az a tünemény, hogy miután annyi nagy elme törte magát, oly önhittan hirdették, hogy a tudomány kiküszöböli az »előítéleteket« a hogy a hitet nevezték, megalazva kénytelen hitelni az ész: ignoramus et ignorabimus, azaz sokat nem tudunk megfejtini s nem is fogunk tudni soha. A sok tudós összes kutatásai nem voltak képesek pótolni az egyszerű lélek hitét; mert az ész csak az igazságban nyugszik meg, mely változatlan alkudozást nem ismer, s mindenkivel szem-

Kossuth Lajos.

(Jellemrajz.)

1802-1894.

Írta: Baboss László ügyvéd.

Minden nagy emberben él egy titkos erő, az ősök szelleme, mely véreben, gondolkodásában, nemzeti érzésekben lüktet, typusa lesz kifejezése kora eszméinek, kapcsa a régi, s új kornak; megtestesülése azon eszméknek s gondolatoknak, melyek a nemzet életére átalakító hatással vannak. Kossuth is ezek közé tartozik. Láng elmével, forró, meleg szívvél felruházva az isteni gondviselés által, magas szemlével, szava s tolla hatalmával, szilárd, következetes, önzetlen jellemével hatott. Mint egyszerű, eleven gyermek: tanárai, tanulóitársai, mint ügyész: a jobbágyok, mint jurátus: az országgyűlési ifjak, mint polgár: a nemzet szeretetét érdemli ki.

Nagy szíve volt, szerette a hazát, a szabadságot, a szabad eszméket. Szíve lángoló fénye a szeretet és honszerelem átvillan tetteiben, összes cselekedéseiben, erős akaratú, szilárd jelleme pedig megemésztik azokat.

1831-ben kolera dühöngvén hazánkban, lelkelten izgatók felhasználták ezt bujtogatásokra a paraszt s nemesek között s elterjesztik, hogy a papok s nemesek mérgezték meg a kutakat; Kossuth megsejti a baj okát, érzi, hogy az mélyebben fekszik a nép elnyomott helyzetében; s ennek kifejezést is ad, ezért balul fogva fel nézeteit, őt is izgatónak tartják, helyzete tarthatatlanná válik, kellemetlenségei lesznek, ismerősei, barátjai

elkerülük, ez határoz sorsa fölött, s megragadja az alkalmat, hogy mint a távollevő követek képviselője Pozsonyba, az országgyűlésre menjen.

Eddig a jobbágyság felszabadítását Kossuth csak emberbaráti kötelességnek ismerte, mostantól fogva mint hazafias kötelességet fogta fel s midőn Pozsonyban megismerkedett s vezérszerepet kezdett vinni, kibocsájtotta az országgyűlési tudósításokat, melyben ragyogó irányulást esztételt a szabad, demokratikus eszméket s azokat oly melegen közzölte, hogy azok csakhamar beforakodtak a szíveikbe, megfeszítették magukat a közvéleménybe s oly ellenzékelt, oly hatalmas pártot teremtettek, mely a bécsi kormányt is megijesztette s arra készítte, hogy Kossuthi lapját betitssa s midőn az meddőnek bizonyult, Kossuthot magát tegye ártalmatlanná: fogságra vetve.

Kossuth azonban itt is a képződés uralma ellenében praktikus dolgokról elmélkedett s maga mondja: két évet vesztett ugyan életéből, de későbbi egész életét nyerte érte cserébe; ekkor adott magának számot hazánk állapotáról, institúcióinak hiányairól, levonta tapasztalata, ismerete tanulságait, meghányt agyában minden kérdést s véleményét készített a megoldásról.

A jobbágyság felszabadításán kívül különösen a közbiztonsági élet s Ausztria kiszípolozó rendszere ragadta meg kiszabadulása után érdeklődését, átérezte, hogy Ausztria miatt nem fejlődhetik gyárirányok, mert mindenért oda kell fordulnunk, a vámvonal a legizagságtalanabbul van kieszelve, a kivittel 3%-kal van felvéve, a behozatal 5%-kal. Kossuth megteremtette a védegyelet eszméjét, a belföldieknek fogyasztót szereznit, az ipart lábraállitani s a kereskedelmet magyarvá,

virágoztatva, önállóvá tenni s így Magyarországot Ausztria gyámsága alól felszabadítani.

Eszmének keresztülvitelére, megértésére, elterjedésére egy közlönyre volt szüksége s ilyen volt az 1841. jan. 2-án 5000 előfizetővel megindult Pesti Hírlap, melyet Kossuth maga szerkesztett jeles tehetségével, lényes tollával, melegségtől áthatott hazaszeretettel.

Lapja, eszméi gyújtottak; a nemzet öntudatra ébredt, a köznemesség a reformokra fogékony lett. Lap nemzet életében még oly fontos szerepet nem játszott, mint a Pesti Hírlap; minden száma új eszméket, új gondolatokat hozott, tisztázta a régit, ostromolta a visszaéléseket.

A lap szálla egy kormány szemében, ki is esavarta e felgyvert Kossuth kezéből; Széchenyi is forradalmának tartotta Kossuth irányát, de Kossuth és lapja nem tért le útjáról, nem mondott le elveiről s hiába volt fenyegetés, ígérlet, Kossuth reformokat akart; Metternich tehát a régi rendi szervezetet, a régi kormányrendszert határozta el épségben megvédeni, ekkor jöttek be a kir. biztosok s két nagy tábor »maradó« s »haladó« lett az ország: a nemes.

Kossuth, a haladó 1847. nov. 12-én követvél választatván, 1848. márczius 3-án megtámadja a kormány függését Ausztriától, eltilti az adminisztrátori rendszert, alkotmányt kíván Ausztriának s kimondja, hogy az leszen a Halsburg ház 2-ik megalapítója, a ki ezen rendszert alkotmányos irányban reformálandja. Nagy lépés ez, a korszelem intő szava, Kossuth meghallotta s ki-mondta.

A király felelős tanácsosokat küld az országgyűlésre, 1848. márczius 23-án megalakul a

ben érvényesül. S ha a lélek nem is fogja fel mindazt, a mit neki hirdetnek, azt tudja, hogy az igazság csak egy s örök lehet, s békét csak akkor lel, ha látja, hogy a mit vallott, meg nem inog! A hitnek az igazság adja erejét.

Cselkó József.

KÜLÖNFÉLÉK.

Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulóját határszéli városunkban is lelkesen megakarja ünnepelni a hazafias közönség, evégből ünnepélyt rendező-bizottságot alakított. A bizottság a következő felhívás közzétételére kért fel bennünket:

Felhívás.

Ünnep van a Hazában!
Örömlüzeket gyujt az egész nemzet
osztatlanul az emlékezetnek.

Hódolattal borul le történelmi nagy
Halhatatlánjának megdicsőült alakja előtt.

Hálájával adozik Kossuth Lajos nagy
szellemének s kamatjait rója le fogadalmá-
nak, a mikor oltárt épít, hogy lobogó áldo-
zatüzénél Kossuth szellemével egybeol-
vadva, buzgó imádsággal forduljon a ma-
gyarok Istenéhez: a magyar hazáért, a ma-
gyar nemzetért.

Végig zúg az egész országon a lelke-
sedés moraja. Csáktornya közönsége sem
zárkózhatik el az ünneplés elől!

Mert ha nem ünnepelne, megtagadná
hazafias muljtját; meghasonlásba jönne ön-
nőnmagával. Ez meg nem történhetik meg!

Mert ki lenne őre a hazafias erények-
nek s örök hazaszeretetnek itt a határszél-
en, ha Csáktornyanak mindenkor hazafias
polgársága a zászlót kiejténé jobbabból?

Álljunk tehát sorompóba mi is!

Nem pártkérdés ez ünneplés, de ha-
zafias ügy. Nem a disszonáns szempontokat
kell itt keresni, de a hazafias közérzetlet
ébredtartani; mely nem elválaszt, de össze-
kapcsol; mely nem gyűlöletet fakaszt, de

kiengesztel, s mely a Haza nagyjainak ér-
demszerint való megbecsülésében nyilatko-
zik meg első sorban.

Olvajunk tehát mi is egybe egy közös
érzelemben: a mindnyájunkat összeforrasztó
honszeretetben!

Lobogózzuk fel mi is 18-ára estére
házaikat s világsunk ki, kivétel nélkül,
a fátylas-menet alatt ablakaikat!

S ha őszinte könyeket hullattunk 8
esztendővel ezelőtt a város határára, Kossuth
telének impozáns fogadtatásánál, az or-
szág területén, magyarokul elsőnek: dob-
banjon meg szívünk most is, Kossuth szü-
letésének százéves évfordulóján is; mert ha
meghallt is Kossuth, eszméi mindig élnek.
Az eszmék, melyeknek függetlenségünket,
szabadságunkat, polgári jogainkat, magyar-
ságunkat köszönhetjük!

Fel tehát a zászlóval és sorakozunk,
s ha elsőnk nem lehetünk is, utolsóknak se
maradjunk!

**A Kossuth-ünnepélyt
rendező bizottság.**

— **A Kossuth ünnep** programja a
következő: 18-án (csütörtök) esti fél 9 óra-
kor faklyásmenet zenével, ugyanakkor a
város kivilágítása. 19-én este társas össze-
jövétel a Zrínyi szállóban. Erre aláírási iv
log a városban köröztetni. Felkéri a ren-
dező-bizottság a városi polgárságot hogy
azon minél tömegesebben megjelenni, 18-án
estére az ablakokat kivilágítani, a házakat
fellobogózni, s a zászlókat 19-én s 20-án
künnhagyni szíveskedjek.

Kossuth Lajos születésének 100-ik év-
fordulója napján a csáktornyai izr. ima-
házban szónoklattal egybekötött ünnepi is-
tentszertel lesz.

— **Boldog emlékü Erzsébet királynéről**
kegyeletesen emlékezett meg a szeptember
10-i gyászos évfordulón a csáktornyai izr.
hitközség. A reggeli istentiszteleten az el-
hunyt nagy asszony lelki üdvösségeért
Schwarz J. főrabbi imádságot mondott. Katz
Lipót főkantort pedig gyászszólistárt adott
elő. Ugyan e napon az izr. négyzet a tem-

plomban emlékmécesst gyujtott és a szegé-
nyek között »Erzsébet királyné-alapítvány»
— a kamataiból nagyobb összeget osz-
tott ki.

— **Esküvők.** Katz Lipót csáktornyai
izr. főkantort f. hó 3-án tartotta esküvőjét
Goldner János zalaegerszegi kereskedő ked-
ves leányával Olga kisasszonnyal. —
Schwarz Mór dömötöri, zalamegyei fiatal
kereskedő ma délután 5 órakor tartja egy-
bekelését a csáktornyai izr. imaházban Stein
Mór helybeli kereskedő kedves leányával
Matild kisasszonnyal. — Wittmann L. Vil-
mos az »Olthon» kávéház tulajdonosa f.
hó 25-én délután fél 4 órakor vezeti oltár-
hoz a varasdi izr. imaházban Deutsch Fride-
rika kisasszonyt Jalzsabetről.

— **Közjegyzők gyűlése.** A pécsi köz-
jegyzői kamara szeptember 11-én tartotta
évi rendes közgyűlését, amelyen a nagy-
számmal megjelent közjegyzők az elhalt
Bánffy kir. tanácsos helyébe a kamara el-
nökevé egyhangu lelkesedéssel dr. Baranyai
Béla pécsi kir. közjegyzőt választották meg.
Ziegler Kálmán eddigi elnökhelyettes a neki
első sorban egyhangul lejárólott elnöki
tisztet nem fogadta el.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügymi-
niszter Feisz László végzett közvizsgálati
tanfolyami hallgatót a mura-szentmártoni
körjegyzőséghez helyettes anyakönyvvezetővé
nevezte ki.

— **Kérelem.** A helybeli állami tanító-
képző intézet fiatal növendéke, Selinger
Dávid, az elmúlt iskolaév végén Horvát-
Szlavon és Magyarország területén két havi
tanulmányutra indult. — kerékpáron. A fiu-
ról julius közepe óta övét semmit sem
tudnak és szülői gyermekük miatt aggod-
alommal kéri ama nemes emberbarátokat,
a kik vele találkoztak vagy felőle tudnak,
azt atyjával, Selinger János helybeli ke-
reskedővel közölni szíveskedjenek. Lapunk
nyomásakor értesítenek bennünket arról,
hogy az eltűnt fiu nevében Fink Dávid teg-
nap Alberti-Irsáról sürgönyözött szülőinek,
hogy Selinger betegen fekszik.

— **Ertesítés.** A csáktornyai áll. polg.
fiu- és leányiskolában a beiratások szeptem-
ber 3-án befejeztettek. szeptember 4-én
volt a Veni Sancte és az új iskolaév ün-
nepélyes megnyitása. A polg. fiúiskolába
beiratkozott 123 tanuló, mégpedig I. osztá-
lyba 39, II. oszt. 28, III. oszt. 28, a IV.
oszt. 18, az V. oszt. 8, a VI. oszt. 2 tanuló,
összesen 123; a mult tanévben beiratkozott
137, tehát a folyó iskolaévben 14 apadás
mutatkozik. A polg. leányiskolába beiratko-
zott 59 tanuló, mégpedig az I. oszt. 19,
II. oszt. 17; a III. oszt. 10; a IV. osztályba
13 tanuló. A leányiskolában a létszám
ugyanaz, mint az előző iskolaévben volt.
A tanári és tanítói tantestület mindkét inté-
zetben teljes, a történet személyváltozásokról
lapunk előbbi számaiban volt már tudó-
sítás.

— **Tekéző vesrely.** A csáktornyai első
tekéző-társaság a Szeiverth vendéglő kerti
helyiségében e hó 11-én tartotta tekézőver-
senyét. Nyertek: 1.) Ditrich János nagy uti
böröndöl. 2.) Huszár Pál ezüst botok. 3.)
Ziegler Kálmán ezüst gyümölcstartót, 4.)
Krasovetz József eczet-olajtartót, 5.) Pethő
Jenő kézi táska, 6.) Margitai József thea
készlettel tálcával, 7.) Pálya Mihály selyem
esernyőt, 8.) Zrínyi Viktor esernyőtartót, 9.)
Morandini Bálint revolvert, 10.) Plichta
Béla női japán esetalt, 11.) Mihalecz Pál
liquor készlettel, 12.) Dékány Mihály szőnye-
get, 13.) Marcius József francia illatszert,

felelős magyar független miniszterium, a jobbá-
gyok felszabadulnak, törvény szól a teljes jog-
egyenlőségről, a közhiteviselésről, a papi tized, az ősiség eltörléséről, a népképviseletről, vallás-
felekezetek egyenjogúságáról, nemzetörségről, saj-
tósabadságról, Erdélynek egyesítéséről.

Ez óriási vívmányokban Kossuth letette az
új Magyarország épületének alapjait.

Az alkotmányt, a független magyar felelős
miniszteriumot élén Batthányival, a népképviselet,
az évenkénti országgyűlést, a nemzetörséget, köz-
teherviselést kivitta, a jogegyenlőséget, testvérisé-
g, szabadság elveit lerakta Kossuth, de a bécsi
kamarillával szemben megvédeni nem tudta.

Felizzatták a nemzetiségeket, Erdélyben az
Oláht, délen a szerbet, horvátot, északon a tótot,
hogy Magyarországot százados rabigájába vissza-
hajtásák, alkotmányától megfoszták, de Kossuth
felhasználja nagy szónoki tehetségét, hogy talpra
szóltassa a magyart hazája, alkotmánya, önállósága
védelmére.

Kevés oly fényes lap van a hazai történetben,
mint az 1848. július 11-iki, midőn Kossuth a ves-
szélyt festi, melyben a haza van, a hallgatóság, a
képviselek lélegzete eláll, majd növekszik lelkesedé-
sük, midőn azok leverésére 200 ezer katonát
kér a szónok, ki tör a honszeretlem s midőn az
ellenzék vezére Nyári Pál felkiált égre emelt
kézzel: »megadjuk». Kossuth a helyzet magaslátán
leborul a nemzet nagysága előtt.

E jelenet fordulópontot képez Kossuth éle-
tében, bár a nemzetiségek lefegyverzéséhez köti a
segélyt, de ettől kezdve halványul érzelme. Kos-
suth filozófiája, hogy Ausztria a pártúttal tart,
szöveisége, Magyarországra tör, Kossuth meg-

barátkozik a gondolattal, hogy Magyarország s
Ausztria elszakadjon. Az események fokról-fokra
beljebb terelik ama tereket, melyre lépett, mely
először a nép, a jobbágy, majd a gazdasági
élet, később a szellem s a föld felszabadítására s
legvégül Ausztria tartományi függése alul akar.
felszabadítani hazáját. 1849. április 14. Debreczen-
ben a reformatus templomban hozták e nyilat-
kozatot.

Kossuth kormányzója az országnak s a
nemzetgyűlés; a nép, különösen a tiszavideki él
halt a függetlenségért. De Kossuth századéves ezre-
déses eszmének volt hordozója s megalkotója;
Bocska, Rákóczy, Bethlen lebegtek előtte, az
alku, de balesillagzat uralta az egész világot.

Ausztriában uralomra jutott a katonai abso-
lutizmus, mire a magyar szabadságharc kezdő-
dött; a hadsereg mindentlent: Bécsben, Berlinben,
Olaszországban leverte a revolutiót.

Hazánk is absolutizmus alatt nyögött sokáig,
Kossuth is türt, szenvedett sokáig számkivetés
alatt, de azt nem tagadhatja meg senki tőle,
hogy utolsó lehelletéig nem volt más gondolata,
mint hazájának önállósága és alkotmánya.

A testvériségben, mely a jobbágyokat fel-
szabadította, nagy szíve, embertársai iránti lán-
goló szeretete, az ember, az igaznak, jónak, ne-
mesnek barátja; az alkotmányos jogok kiterjesz-
tésében az egyenlőség iránti törekvése tünik fel;
szabadságszeretetéig pedig az mutatja, hogy azt
tartja Magyarországot második alapítójának, ki al-
kotmányosan reformálta.

Eszmény után ment s az, a ki az egyént
tekinti, tudja, hogy azoknak az eszmény után
kell törni, de a nemzetek életében a prózával is
kell számolni, s Ő ezt felejtette el!

14.) dr. Hajós Ferencz japáni keztyütartót, 15.) Benedikt Béla sörös kancsót, 16.) Nuzsny Mátás egy doboz levélpapirt, 17.) Bernyák Károly japán falczát, 18.) Friedl János japán hamutartót, 19.) Czvetkovics Antal porcelán hamutartót, 20.) Pecsonnik Ottó emléktárgyat a versenyen nem nyert rossz dobásaiért, 21.) Ziegler Kálmán egy darab aranyat kibüntetésül azért, mert az első bábát legelőbbre sikerült eltalálni.

— **Halálözás.** Rauchbauer Mihály nyug. postatiszt folyó hó 5-én 69 éves korában Forchtheuában meghalt. Az elhunytban Vucsak György helybeli születésű nagymartoni adótsízt apósát gyászolja. Béke poraira!

— **Jegyzők gyűlése.** A zalavármegyei községi- és körjegyzők egylete közgyűlését Kovács Gyula egyesületi elnök vezetése mellett Sümegen, 1902. évi augusztus hó 27-én a városház közgyűlési termében tartotta. Kovács Gyula egyleti elnök a szép számmal megjelent egyleti tagokat és vendégeket üdvözölve előterjeszti évi jelentését, mely az egylet működését és a jegyzői kar helyzetét hűen eseteli. A közgyűlés az elnök tevékenységéért köszönetét nyilvánította.

Az elnök évi jelentését egyhangulag tudomásul vette, az irattárban megőrizni és hivatalos lapjában közzétenni határozta. A kiküldött vizsgáló bizottság jelentésével bejárjertett számadás bevétel: 1810 korona 05 fillér, kiadása: 901 kor. 82 fillér, pénztári maradvány: 908 kor. 23 f. Az 1903. évi költségvetés a választmány javaslatának elfogadásával 3641 K. 68 f. bevétellel és 1040 K. kiadással megállapított. Elnök jelenti, hogy a tisztikar és választmány megbízása lejárt; az eddigi bizalmat maga és tisztársai nevében megköszöni és felkéri a közgyűlést a tisztikar és választmány megalakítására. Az elnöki szeket Pap Mihály korelnök elfoglalva, az eddigi elnök Kovács Gyula érdemeit és kifejtett tevékenységét méltatva, indítványozza, hogy Kovács Gyula köszönetünk, elismerésünk és bizalmunk nyilvántartása mellett egyletünk elnökévé újból megválasszassék. Az indítvány nagy lelkesedéssel elfogadtattól és Kovács Gyula a megyei jegyzői egylet elnökévé egyhangulag megválasztott. Kovács Gyula elnök megköszönve a beléje helyezett bizalmat, az elnöki szeket elfoglalva, a tisztikar többi tagjainak megválasztását kérte. A közgyűlés ezek után egyhangulag megválasztotta: I-ső alelnöknek Starzsinszky György galamboki körjegyzőt, II-ik alelnöknek Molnár István szepetki körjegyzőt, főjegyzőnek Kele György kotori körjegyzőt, I-ső aljegyzőnek Takács Imre zalaapáti jegyzőt, II-ik aljegyzőnek Nagy Kálmán aranyodi jegyzőt. Pénztárnoknak Scholtz Károly szentgróti jegyzőt. Választmányi tagok lettek az alsólendvai járásból: Koller Nándor Baksa, Forintos Titusz Dobronak; a letenyei járásból: Káman Lajos Tótszentmárton, Hagjátó Lajos Felsőszemene; a sümegi járásból: Lohonya Elek Zalamihályfa, Ley János Káptalanfa; a pacsei járásból: Koltay Lajos Zalaszentmihály, Szekeres István Kapornak; a szentgróti járásból: Martincsevics István Zalabér, Pracsér János Túrje; a zalaegerszegi járásból Toth Gyula Söjtör, Árvay Gábor Nemesapáti; a novai járásból: Puly Gábor Tárak, Höhn Béla Lenti; a tapolcai járásból: Némethy Ignác Szentantalfa, Horváth Jenő Tapolca; a csáktornyai járásból Plichta Béla Csáktornyaividek, Belez Ede Strid; a perlaki járásból: Zala József perlak, Neusiedler Jenő Murakirály; a keszthelyi járásból: Sarkady Károly Szántó, Paller János Karmacs; a

nagykanizsai járásból: Ferenczy János Kis-komárom, Grünfeld József Sormás. Számvizsgáló bizottsági tagokul megválasztottak: 1. Malomsoky János Sümeg, 2. Dely Béla Sármellék, 3. Galambos István Bánokszentgyörgy. A nyugdíj alapot kezelő választmányba egyhangulag: Kovács Gyula Légrád, Lohonya Elek Zalamihályfa, Molnár István Szepetk választottak meg. Az országos jegyzői egylet képviselőinek egyhangulag: Kovács Gyula Légrád, Kele György Kotor, Starzsinszky György Galambok, Scholtz Károly Zalaszentgróti választottak meg. A gyűlés bezárása után az összes jelen voltak nemzeti zászló alatt Kísfaludy Sándor szobrához vonultak, hol Kovács Gyula egyleti elnök szép beszédben áldozott Kísfaludy Sándor halhatatlan érdemének s meleg hangon fejezte ki a jegyzői kar hódolatát koszosur költőnk iránt s lelkes éljenzés után koszosur helyezte a szoborra, melynek nemzeti színű szalagján a következő felirat van: »Kísfaludy Sándor emlékének a Zalavármegyei községi és körjegyzők egylete«.

— **Dr. Krasovecz Ignác** tb. megyei főorvos haza érkezett és orvosi működését ismét megkezdte.

— **Halálözás.** Peintel Ferencz nyug. kántortanító életének 68-ik évében f. hó 9-én Kerka-Szent-Miklóson elhunyt. Áldás poraira.

— **Felhívás.** A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatásnak rendeltele felhívatik az adózó községek, hogy mindazok, a kik kis könyvecskéiket az adó előírása végett még be nem mutatták, 8 napon belül anynyival is inkább benutassák, mert ellen eselben mutasztásuk 2—10 ikor-ig terjedő pénzbírsággal fog megtorlanni.

— **Népfelkelők jelentése.** A népfelkelésre kötelezettek időszaki jelentkezése Csáktornya nagyközsége részéről folyó év október hó 2-ik napja tüzetelt ki. Az előjáróság felhívja mindazon katonailag kiképzett, továbbá katonailag ki nem képzett népfelkelésre kötelezett egyneket, a kik külön hadiszolgálatra kijelöltek, ezen célból már ajánlati lappal ellátattak, hogy a fentirt napon d. e. 8 órakor a községházánál igazolási okmányok fölmutatása mellett jelentkezni kötelezetteknek tartsák.

— **A sertésvész** Csáktornya nagyközség területén megszünt s hogy a hettivásárok mielőbb megtarthatók legyenek, felhívatik Csáktornya nagyközségnek sertéstartó lakosai, hogy a sertés szállásokat, udvarokat, ólakat saját jól felfogott érdekében szabályszerűen fertőtleníteni mielőbb annál is inkább el ne mulasszák, miután ez érdembeli mulasztásuk a legszigorúabban fogna a hatóság által megtorlanni.

— **A levelezőlapok portója.** A postahivatalok megfigyelései szerint még mindig adnak postára oly leveleket és levelezőlapokat, amelyek nem a jelenleg érvényben levő hanem a korona értékben való számítás behozatala előtt érvényben volt díjszabás szerint, tehát elégtelenül vannak bérmentesítve. Ennek kellemlen következménye az, hogy a posta pótdíjat számít fel s ha azt meg nem fizetik, a levelet mint nem kézbesíthetőt a feladás helyére küldi vissza. Ezen kellemlenségtől a községek megkímélni óhajtván, felhívjuk a községek figyelmét a jelenleg érvényben álló levélpósta tarifa leggyakrabban alkalmazást találó teleleire: A belföldre, Ausztriába (Lichtenstein) Bosznia-Hercegovinába (a novibazári pasalikot kivéve), Németországba 20 grammig, Szerbiába és Montenegróba 15 gram-

mig az egyszerű levelek díja 10 fillér, a levelezőlapoké 10 fillér, a többi külföldre a levelek díja 15 grammként (Svájcba 20 grammként) 25 fillér, a levelezőlapoké 10 fillér. Ez a tarifa oly egyszerű, hogy azt nehézség nélkül bárki is könnyen emlékezetében tarthatja.

— **Kossuth Album,** hirneves magyar zeneszerzők legszebb Kossuth dalainak gyűjteménye énekhangra és zongorára Kossuth Lajos 100 éves születése emlékére összeállította Huber Sándor. Ára 3 korona. Kapható Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében. Ugyanott csinos Kossuth kokárdák (Kossuth arcképével) kaphatók. Darabja 20 fillér.

— **A pozsonyi kiállításból.** A II. mezőgazdasági országos kiállítás, mely Pozsonyban szeptember hó 7-én Frigyes főherczeg védnöksége alatt megnyílt, a szőlőmivelési csarnok egyik oly legféltünőbb látványosságával találkozunk, dr. Wagner és Társai egyesült budapesti gyárak kollekciójával a szőlészeti és pincészeti eszközöknek, mely valóban megérdemli a figyelmet és pártfogást. E csoportban megtanuljuk, hogy a külföldről drága pénzen beszerzett szivattyúk, dugaszoló, üvegmosó, hordókaparó, szűrő, impregnáló stb. eszközöket mind már itthon is készíthetünk minőségben és hogy a legkülönbözőbb csapokért, tölcserékért, szelepekért stb. sem kell a pénzt külföldre küldeni. A tanulás csoportot ne mulassza el senki sem meglekinteni, mert a magyar gépipar haladását a kiállítás e csoportjában legfényesebben tünteti fel a gyár vezetőjének. Értesülésünk szerint a czég mintegy 2 év óta staniol kupakokat is gyárt és ezen üzletággal is fényes eredményeket ért el és már külföldre is exportál.

— **Magyar Nemzet** a legjobban értesült politikai napilap, az ország legtávolabb részében is már a kora reggeli órákban olvasható. Fő szerkesztők: dr. Jókai Mór és Beksics Gusztáv, felelős szerkesztő: Adorján Sándor. Minden héten külön közzéadásai, tanügyi és sport melléklettel. Tárcaorvosát az írói gárda leghetesebb tagjai látják el. Előfizetési ára: egész évre 24, félévre 12, negyedévre 6; egy hóra 2 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. kerpesi-ut 54.

— **Vasuti nyári menetrend. Csáktornyáról indul:** Nagy-Kanizsa felé reggel 4 óra 39 p. gyorsvonat, dében 11 óra 2 p. személyvonat, délután 4 óra 2 p. gyorsv., éjjel 10 óra 15 p. szemv. reggel 5 óra 51 p. vegyesvonat. — Prágerhof felé: reggel 6 óra 10 p. személyvonat, délután 1 óra 1 p. gyorsvonat, délután 4 óra személyvonat, éjjel 1 óra 9 p. gyorsvonat. — Zágráb felé: reggel 4 óra 44 p. személyvonat, délután 4 óra 20 p. vegyesvonat. Varazsdig: reggel 6 óra 15 p. vegyesvonat, este 10 óra 20 p. vegyesvonat, dében 11 óra 44 p. vegyesvonat. — Bobára: reggel 6 óra 4 p. személyvonat. — Zala-Egerszegre délután 4 óra 28 p. vegyesvonat. — **Csáktornyára érkezik:** Nagy-Kanizsa felől reggel 5 óra 50 p. személyvonat, délután 12 óra 58 p. gyorsvonat, délután 3 óra 40 p. személyvonat, este 8 óra 13 p. vegyesvonat, éjjel 1 óra 6 p. gyorsvonat. — Prágerhof felől reggel 4 óra 36 p. gyorsvonat, dében 10 óra 42 p. személyvonat, délután 3 óra 59 p. gyorsvonat, este 9 óra 55 p. személyvonat. — Varazsdról reggel 4 óra 18 p. vegyesvonat, reggel 5 óra 38 p. vegyesvonat, délután 3 óra 50 p. vegyesvonat. — Zágrábról délelőtt 10 óra 47 p. vegyesvonat, este 9 óra 45 p. személyvonat. — Zala-Egerszegről délelőtt 8 óra 40 p. vegyesvonat. — Bobáról este 9 óra 50 p. vegyesvonat. —

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jozeфа** urednika vu Čakovce.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Sluzbeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Škola bez Boga.

Hodi s menom, dragi čitatelji! Ja ću te voditi i pokazati ti, da i nekaj vidiš. — Evo! tu smo, — prostrana soba liepo uređjena, sa liepom pokućtvom. Mehki tepih na podu čine, da koraki ne ruže a dragociene zavese na oblokih blaže jako svietlo iz vana, koje kroz oblok na u sobi teško bolestno diete pada. Dečec leži u postelji bled kakti stiena, te je videti mu na licu, da mora izbiti vrlo bolestan biti, on tako teško diše, da bi čovek misli, ov i ov hip bude se zadušil, na lievoj strani prsa ga bude, puno kašlja i krvavo pljuke. — po svoj prilici ima vužganje plućah. — Dečec je deset godinah star, pak je odgojen strogo po receptih najnoviuh usrećiteljih naroda, po školskih receptih u školi *bez Boga*.

Otac toga dečeca se diči tim, što nikaj nevieruje, on, bedak, se tim gizda, česa se pametan sramuje. On je već više krat javne govore držal proti vieri, cirkvi i popom, pak je o svojoj jednostavnosti siromacec misli, da je svojim govorom dal neizmernu udarac vieri i sv. cirkvi. — bas, tak kak on komar, koj se je sel biku med rogove pak ma je rekel: »Sad neću iz tebe zleteti, dok mi se nebudes liepo molil.« — A kojemu je onda bik odgovoril: »Odkud to glas dohadja? — Niti sam te čutil kad si na me doletel, niti te budem čutil, kad bu-

deš iz mene odletel.« — Mati mu je žena za sviet, ona se uvijek nahadja i vrti u zabavah, uvijek samo veselja i zabave, njezina viera nije niti za vlas bolja ili veća od one njezinog muža ili otca bolestnoga dieteta. Ona je u vrieme svoje malosti bila liepo kršćanski odgojena, ona je sa svojom pobožnom materom svaki dan molila i u cirkvu, ali kad je jedan krat za muža prošla, a nesreća je hotela, da još k tomu dobije muža bez viere, onda se je posve po njem prečela ravnati a odvrgnula se je materinih liepih naukah i molitvah te pohadjanja cirkve tak, da je s vremenom posve postala spodobna svomu mužu. Pohadjala je zabave, theatre, plesove i druga veselja a molitvu i cirkvu je pri tom na toliko zanemarila, da je posve zaboravila i one najobičnije molitve, koje se je za svog dietinstva od matere naučela.

Ovde u postelji ležeći pako dečec, koj na smrt bolestan visi med životom i smrtju, nije nikada nikaj niti doma niti u školi čul o Bogu govoriti, jedino onda, kad je otac ili naucitelj njegovo sveto ime grdil.

Dečec je već dugo u školu hodil, bil je dober đvak te je prilieho dosta znal od onoga, kaj se je u školi učilo. On je najme znal iz botanike, iz zoologije, iz mineralogije puno toga, poznal je živinu, koju još niti videl nije, jer se je o njoj u zoologiji učil, poznal je kristale iz mineralogije, cvietje i

ostalo bilje iz botanike, — sve je to on dobro znal i poznal, ali za njihovoga stvoritelja niti je znal niti ga je poznal. On je vrlo dobro napredoval u školi *bez Boga*. Nutarnja njegova čud čudorednosti se je najliepše razvijala, kad ga je otac sobom vodil u kazalište (theater), gde su se dvojbeni komadi davali. Na taj način su si u odhranivanju toga dečeca, škola *bez Boga* i njegov otac ruku podavali te ga zajedno suglasno odgojivali:

No, — ali sada pak je taj dečec ležal na smrt bolestan u postelji. — Liečnik je njegovomu otcu već odkril, da će mu diete najdulje do sutra jutra se u *ništa pretvoriti*. — jer to je on pravi izraz za onoga, koj neumira u Bogu. Otac i mati stoje pri postelji dieteta te se plaču i hlićku bez prestanka kak to oni čine, *koji nemaju nikakovo ufanje u nikaj*. — Kad mati vidi, da joj je dietetu sve gorje i gorje, groznica je uvijek jača, vručina tiela visoka, žedja neizmerna, te se sve to više i više približava liečniku unapred rečena katastrofa, onda ju od muke i zdvojnosti ostave za nieko vrieme svietska čutenja a probude se u njezinoj duši ona već zastarela vierska. Dojde njoj na pamet njezina već pokojna pobožna mati, s kojom je ona svaki dan u jutro podne i u večer pobožno znala pozdravljenje angelsko i druge molitve moliti te kak je poslje dovršenje molitve u nje-

Z A B A V A

Barnabaš komedijaš

Za vrème Lajoš kralja živel je jeden po imenu Barnabaš komedijaš. On sam nije znal svoje familije imena za sobom, po premrnutim vremenom samo na tuliko se sećal, da je iz Kompagnije izišel.

Gde je sejem bil, tam se navadno bil postavil, svoju ponjavu i na nos tanjire je nadeval, jel je ognja ognja i okolo njega skup spravljenom puku šalne govore držal, koje se od svojega otca bil navčil.

Ljudstvo iz pervine je za nikaj ni bilo držalo njegove šale, nego kad se kesnje s dvanajstim nožami produciral i tripul jeden za drugim vu zraku obrnul, onda gospodskoga reda sejmari, koji su vu tajnom čutili vu sebi božju iskru, — bili se jesu takaj smejali i sručnim tropotom predavanja dopadnosti potvrđivali jesu.

Ipak je zalo s nevoljom živel siromaški Barnabaš s potom i trudom skrbelj si je kruheka vno go težije nego oni, koji su njega bili zamelavali.

Za velikim imetkom je nikad ni bil hlepil Barnabaš. Tvrdio ufanje je imal, ako je o svst zločest, tak on drugi sam na drugem svetu vno go liepi hoće biti iz boz-

jega imena neprestano s najvećim poštenjem se spomenul. Nije imel tuvarušice, srdil se na ženski spol i znal je to, da do sada navek spol i znal je to, do sada navek je žena bila jakoga mužkarca pokvariteljica, kak se ovo od Samšona žalostnoga pripričenja videti more. S jednum rečjom, on je bil pobožen človek. Ako je vu cirkvu išel, ni jedenput je zamudil, da si nebi bil poklek pred Marije majke bože kipa.

— Sveta moja majka, ogledni se doli na moju tužnu nevolju i ako se tebi tak dopada, dopusti mi, da posle smrti moje delnik postanem paradizomske radosti.

II.

Jednoga večera žalostno je putoval po orsačkim putu. Ponjavu i svoje nože je pod pazduhu nesel i misli je na zutrašnji dan. Zestane se s jednim vu habitušu oblečenim patrom i počeli se jesu razgovarjati:

— Moj prijatelj, zakaj ti nosiš zelenu opravu i zelenoga škrljaka? Takov jesu kak jeden kraljevskoga dvora norc vu teatru.

— Ah ne, — odgovori Barnabaš, — Ja Barnabaš jesem i komedijaš je moja meštrja. Ovo bi na svetu najliepsi stališ bil, ako bi svaki dan meso mogućen bil jesti.

— Moj prijatelj ovo ti nije istina. Najliepsi stališ je naš popovski. Mi celi dan

molimo Boga. I Mariu i svetce. Naše življenje je sveto.

— Moj otec, ja sam tak govoril, kak jeden Bog uvreditelj. Vas stališ je vno go liepi i plemeniteši kak moj, — nego i dohodek stokal vekši od mojli fillerov. Ja bi takajše znal zvišavati svaki dan Boga i Mariju i najblaženeši človek bi ja bil, ako bi za fratra mogel postati.

Žalostni komedijaš se bil smilil patru, i kajti je dobro poznal ljudi, tak je rekel Barnabašu.

— Moj prijatelj, ti moreš stupiti vu on kloster, kojega ja gvardijan jesem. Sam Bog je tebe dovol vu ovu krajinu i hoću pokazati tebi onu zlezu, koja k svetomu življenju vodi.

Tak postane frater iz Barnabaša. On kloster, vu kojega je stupil jedino samo Mariji na čast je bil posvećen i patri su sva moguća učinili, da s celimi svojimi dušami njoj služuju i njoj se vklanjavu. Moric pater je na pergament pisal sveto pismo. Šandor pater s finom materijom čestil koje malarine Šalomon kralja slike pelduvale jesu, kak je on na zlatim tronušu sedel, a pred nogami pako oroslani ležali i čvali njega, ober njegove glave sedem belih golubov je letalo, koji svete žene se-

zinoj duši vladala zadovoljnost i nieki blaženi mir. Ove uspomene probudile su u njoj onu staru vjeru, koju je još za svog dietinstva imala, ktomu se je i siećala riećih svoje pobožne matere, koja ju je opominjala, da se uvijek viere i molitve drži. Tu je sad hotela zaklona najti, kad već od nikud drugod nije videla pomoći, pak zapita si polag stojećega muža: »Kako bi bilo, da pošaljemo po svećenika?»

Na to pitanje muž skrene s pleći i hoće iz sobe pobieći. U tom se na jedankrat slaba žena odhrabri, očevidno je božjom milostijm postala jakom. Ona, — sirota mati na smrt bolesnog jedinog dieteta se sada u svojoj cijeloj veličini pred uz mićućega muža postavi, te predvidivša svoju veliku falingu ga srdito prime za ruku i zdvojnim drhćućim glasom mu dovikne: »Dobro je, — ti se slobodno sunovrati u prokletstvo, ako baš tak hoćeš ali ja neću stobom! Meni se je pred očima razvietilo i ja hoću moje diele od viečne propasti osloboditi i neću da bez utiehe svete viere — bez svećenika umre, pak makar bi to i proti tvojoj volji bilo!»

Dakako, da su ove odriesite rieći odlučne žene i matere muža duboko potresle, jer je on uvideti moral, da mu žena pravo ima, ali stabog ga je ipak nadvladala pak je onda si ženi odgovoril: »Ali premisli si draga moja prije nego li svećenika dopelaš, jer kaj budu naši prijatelji i znanci rekli — mi ćemo se pred svetom posve smiešnjimi pokazati!» — Medjutim, dok je on to govoril, je žena već bila pri vratu vani te je svum brzinom se žurila po svećenika.

Sada, dok je muž bil sam sa bolesnim si sinom u sobi, pristupi k postelji te ga pričme batrivati, jer mu ipak nekak saviest nije mira dala, što si sina nije nikada nikaj o Bogu podučavaj, dapače ga je još kvaril hu tim, što se je iz svetih vierskih stvari nazočnosti dieteta ismelhaval a svećenike crnimj gavrani nazival, koji samo na toj zemlji zo tvore. Sada, kad je čul od liečnika a i sam mogel videti, da su dietetu ure izbrojene, spopala ga je ona trzavica neizvestnosti, te pristupi k postelji umiraju-

ćega pak onak u niekim strahu pričme mucati: »Moje drago diele . . . jeli se mozbit bojiš? . . . pak ipak poslie ovog života još nekaj ima . . . nuder probaj moliti . . . k Bogu!»

Dečec je jedno vrieme mućal, njegove daleko odprti oči bile su strahovitom zdenućum vuprte u lice očevo, nikakova ljubav nikakova nježnost nije iz njih sievala, tu je nepomično bez viere, bez srca i bez ljubavi ležalo diele a za čas odgovorilo oću: »Veliš mi neka probam moliti — a kaj je to moliti? . . . toga me niste nit ti mama nikada učili! . . . Vi ste mi uvijek govorili, da takove bedastoće, kak je molitva, neka nebrtram . . . u cirkvu neka ne hodim! . . . Pak hoćeš, da to sada činim!» . . .

I tim se je dečec pričel križati, ali tak nespretno, iz čela odmah na desno rame da se je odmah videlo, da ga to nije nitko učil, već da je nekaj sam videl, ali nezna pravo kaj, pak onda s vustnicami gibati, akoprem nije nikaj molil, niti nije znal moliti, ali je videl druge gde sklapaju ruke te po tiho moleć ustnicami giblju, pak je i on ustnicami gibal, kak da tobože moli, i druga gibanja moloćih je naslideoval, kak prig-nenjen glave, tućenjem u prsa i drugo, ali to sve tak nespretno, da je na prvi mah bilo videti, da to nikada njegov posel nije bil.

Sada stoprv je otac uvidel veličinu svog zločina, da si diele nije u viere odhranjival, te je tu stojeći samo želel, da žena čim prije dopelja svećenika, akoprem u svojoj unutarnjosti je već zaključil, kak će se radi toga pred svojim istomišljenjenci i vriednimj prijatelji izgovoriti i svu krivnju na ženu si zvaliti.

U tom hipu se otvore vrata i svećenik stupi u sobu, kojega zdvojna žena vodi s riećmi: »Htro, hitro!» — k bolesniku. On stupi k postelji, ali čim ga umirajuć dečec spazi zavikne ovak, kakti prestrašeni: »Ha, evo ga — evo črnoga gavrana, koj će me na komade raztrgati — i u more odnesti!» — Za ovimi riećmi skrije od straha svoju glavicu u vanjkuše i bil je — mrtav! — Tako daleko more dojte, ako se vie-

ronauk iz školah, kāk u francezkoj, izključil, te ako se social demekratički nauki dieci, kak pri nas, u dušu utiepe.

Em. Kollay.

Kaj je novoga?

Orsački jubileum.

Sto ljet je 19-ga septembra, da je Bog dal magjarom Kossuth Lajosa. Sto ljet je minulo od onda, kad je taj veliki sin Magjarske domovine prvić zglednul sunce, i kad ga je Božja previdnost za osloboditelja narodov zaraćila. Za osloboditelja narodov, za odkupitelja puka magjarskoga, za poštolu slobode i za svoje do movine. K Kossuthu se naj hodoju vućit ljudi ljubiti naroda, glasiti slobodu i izrećene reći činom činiti. Njegvo ime je taki poznato bilo, čela Magjarska se je genula iz velikog sna i počela je njegovu reći poslušati, milozvućene govore za molitvu držati, i puk ga je nazval za odkupitelja Magjarske. Velićina naroda na njegvo reć je oružje zgrabilo i trsilo se oslbdoditi ovu sirotu domovinu. Pak onaj puk koj je njega uvek vu srdcu nosil, onaj puk bude obslužil i njegov stoletni rodjen dan. Ovaj puk, kojega je on tuliko ljubil do zadnjeg časa, do razdelenja tela od duše, onaj puk se nespozabi iz njega.

Gosp. Dr. Krašovec Ignatz kotar-ski liećnik je dimo došel i opet vraćil kak i predi.

Iz čakovečke varaške hiže.

1.) Svi oni čakovćanci, koji spadaju med tak zvanu vojničku gardu (népfőlkéles) moraju se javiti 2-ga oktobra ob 8. vuri vu jutro na varaških hižah svojimi pismami

2.) Pokehdob je svinska kuga minula vu Čakovcu, da budu se svinjski sejmi pak obdržavati mogli, opomeneju se svi oni stanovniki, koji svinje imaju, da si svinske kotce, dvore poljeg zakona očistiju i posnažiju i to predi, ar svi oni, koji to neli učinili, budu oštro kaštigovani.

dem prikazov su znaćile: podravljenje, pomiluvanje, spoznanje, jakost navukadanost, čistocu i razumnost i okolo njih je sedem zlatolastnih devic stalo.

Nego najmarljiveši je bil Marbodius pater.

Neprestanome slike Marije je zgotavljal iz kamena. Njegova kosmata brada i njegove oči vre su pune bile s prahom od kamena, nego on je ipak zato samo delal marljivo i ne odtrudjeno.

Zvan toga bil je vu klostru jeden vućeni pismoznanec, koj je vu latinskih verzuzih izvišavaj Mariju i jedee recitator, koji je ove na glas pred nazoćnimi patri bil čital.

III.

Medju ovimi spametnimi mudrimj muzkarcu se je Barnabaš za jako zalostnoga držal i sramotil se da njemu sva ova znanja nepoznata jesu.

»Ah Bože moj; zdihaval si je, kad si jedenkrat po vrtu. vu samoći bil šetal, da kak njega boli neznanost. Ja prosti človek jesem, koj niti malati, niti slike rezati spodoban nisam, samo nuter čutim ljubeznost prama Mariji.»

Ovak je hodil turoben i zevsema poprime njega bolest.

Vu jednoj noći čul je, da se patri od jednoga pokojnoga njihovoga brata spominaju, kojega su za Jožefa bili imenuvali i koj se za celo svoje življenje nikaj drugo ne bil navćil, jedino samo Ave Mariju, iiliti Zdravo Mariju. Njegovo življenje je jako prosto bilo, dapače za budelo su ga držali, nego kad je vumrl, iz znjegovih vustah tri ruže su zrastle koje od Marije imena s petimi slovami bile su kazale. Onda su bili zeznali, da je on sveti bil.

Barnabaša ovo pripećenje je jako genulo, onda je još stokrat s veksum marljivostijm iskal priliku, da očituje prama svetog gospe svoje čutljivosti. Vu jednim poldnevu vu dobroj položenosti stane se od stola odide nuter vu kapelicu i do večera nit se nije vrnul odonut. Pred spavanjem opet nuter odide vu kapelicu.

I od ovoga vremena čele dane je spravdalj tamo doklam su se ovi drugi njegovi brati vu znanosti zabavljali bili.

Na očigledeć bilo moguće videti, da se sada već bolje čuti i da se više netuži.

Osobito ovo njegovu ponašanje je patre pozorne načinilo i ni su si mogli premisliti da kaj mora delati Barnabaš jedini sam tuliko vremena vu kapelici.

Gvardijan je jedenkrat za njim išel s

dvemi stari svojemi brati, da vidiju, kaj Barnabaš dela.

I videl je da Barnabaš pred Majke božje oltarom s šestimi kagljami čelu jutro je činil, najmre s kojimi je tak lépé svrhi postigel na sejmsko vreme pred nazoćnim puku.

Dva stari patri, koji su ni bili razmeli da Barnabaš s ovom svojom mogućnosljom svetog devici želi poslužiti veliku, larmu su načinili.

Gvardijan je takaj bil vu tom mišljenju, da je Barnabaš ponorel. Na njega su se hitili i njega zvezati hoteli. Sad su kratko šošjanje počuli, i Marija se dol stupila iz oltara i modrim svojim plaščom pokrila je Barnabaša.

Patri bili su se presenetili, i pokleknuh su na zemlju. I Gvardijan je rekel ponizno. »Blaženi su siromaski s duhom, ar oni budu Boga videli.»

— Amen — rekli su nato patri i kušnuli su Barnabaša ruba od plašca.

Po Anoteli France.

M. F.

3.) Ravnateljstvo peneznih poslov iz Zalaegerszega odredilo je, da svi oni, koji još nisu svoje knjižice zbog popisa porcije pokazali, predi kak 8 dni mineju, moraju pokazati pri varaških hižah, drugač budu sa od 2 do 10 korun kaštuvani.

Poglavarstvo.

Nesreća.

Minućeg meseca 27-ga dana vu IV. kotaru Lohovec mesto zvanom se nesreća pripetila. Nekuliko težakov je kamena kopalo po nepazljivosti se na Ivanušić Stefana veliki falat zemlje izrušilo, koja mu je pogibeljne rane zavdala na tuliko, da siromak za dva dni je moral vureti.

Kradja.

Minućeg meseca 23 ga dana od Pintarić Helene iz Nagyfalusa stanovnice Oreškovic Ferenc 33 let star polepuh je jednu ambrelu ili kišobrana vkral. Tolvajja još do sada nisu mogli k rukam dobiti.

Svinska kuga.

Vu Čakovečkoj občini, kak se čuje, svinska kuga, hvala Bogu počimlje prestajati, i tak berščas tekućega mesesa zadnje dane svinjski senjem vu Čakovcu se opet započel bude.

Protj jednomu vlaškomu popu.

Včera na večer pred Popović Viktor bekés čabaiskoga vlaškoga popa stanu se do šest sto ljudih skupa spravilo, koji su od njegovoga stana sve obloke sdrobili, zato da krstovnice po romanskim jeziku izdaje da pače i varaša ime takaj za Békés Čiabu naziva i piše.

Samoubojstvo vu ministerijumu.

Velika buna je nastala od tergovine ministerijuma zbog Furcsak Andraša službenoga urednoga samoubojstva. Zaklenul se vu jednu cancellariju, pak s jednim revolverom vu sluha se je strelil. Na glas pucanja čeli ministrijerum se skup zbežal. Vrata su gori vtrgnuli, nego onda je već Furčak mrtev bil. Njegovi pajdaši tak valuju, da zbog kužne boli je postal samoubojnik.

Broj dnšah.

Medjimurja vu dveh kotarskih sudćijah tekućeg leta od prvog januara počemši do zadnjega julišua meseca. Vu čakovečkim kotaru narodilo se je 1030. vumrlo pako 578. više živi neg mrtvih 452. Vu preločkom kotaru narodilo se je 930, pomrlo 619, više živi 311. Ukupno za ovo vreme živi 773 više duaš vu Medjimurja.

Štruc Haker.

Postuvani čitatelji mislim, da po glasu vam je poznata stvar štruc, koja je med pernatimi stvari najvećša ptica. Vu Ameriki, koj pova ovu štruc pticu, nato misel je došla. I ovu pticu na vožnju navčil bude. I tak se vidi je svrhu postigel. Ovu navučenu pticu je kupil jeden amerikanjski gospon i sada vu kočiju zapreženu navek hasnuje. Štruc ptica hitrije more bežati, nego kakov guđer drugi brzi konj, a osim toga jako ga lahko ravnati i zastaviti, na najmenjši potez cugla taki postine. Sad ovaj amerikanjski gospon trsi se još ktomu jednoga drugoga štruca si spraviti, i ako mu se nakana spuni, bude se iz dvemi vozil.

Béla lastavica.

Béla lastavica, kak nam je već poznato, je takva rědka ptica, kak béla vrana. Kak

nam iz Pariza pišeju, jedna takova rědka ptica lastavica gradila si je gnjezdu ove dane vu Barbereux francuzkim varašu jednoga človeka hiži. Stanovniki vu velikim broju čudiju se ovoj krotkoj zaufanoj ptici osobito pak onda nju je lepo gladati, kada medju drugim leščecemi črnopernatimi svojemi pajdaši zmešana vu silnoj brzini poletava okolo cirkve i drugih zidinah. Nekoji bez dušni ljudi prikaz su odlučili, dati onomu, koj bi ovu cvrgotljivu malu pticu prijel, nego stanovniki su pod obrambu vzeli ovu varašku lastavicu i oboruženi su profi stali, i tak su njim vzeli volju od lastavčinoga lova.

Vumrl i nije mrtav.

Vu Székelyhiđu se dogodilo: Jakobović Mór trgovec po dugim betegu je vumrl. Mrtvih pregledatelj je do ista smrtnu svedočbu načinil bez toga, da bi mrtveca bil videl. Staroga Jakopičua su lépo oprali, na pokop pripravili i nad njim se i jesu žuhko plakali. Njegovi rođjaki i poznanci skup su se spravili okolo njegove rake, da jeden zadnji pogled na njega metneju. Kad su na raku veku iliti pokrivi naložili, mrtvec je vu onim hipu k sebi bil došel, Gori se zdignul vu raki i na ves glas je kričal. Ne bantujte me im sam još ni vumerl! Ovo vidjenje je neizgovorno čudstvo načino. Starca su onda iz rake van vzeli i nazad vu njegovu postelju odnesli. Za tri dni poslje toga od mrtvih gori stajajući starel je ipak za naveke vumrl. Mrtvih Pregledatelj ga sad uredno previzitiral, i tak je spazil, da sada njegova duša zaistinu ostavila je njegovo tělo. Iz nova su njega položili vu raku i dostojno, pokopali jesu.

Ruskoga cara žalost.

Čekali su, i jako čekali jesu vu Szentpetervara carevskoj patači pticu strka. Vgungjavali su, jeli tak želno čekajućega careviča donese sobum, ili pak opet samo s čerkom bude pomnožils carevsku familiju. Otec je sad zalosten s celum dinastijum. Ovaj štrk ptica do ista je mužkoga spola dete odlučil carevskoj familii, nego siromaček kak iz Szentpetervara telegrafiraju, mrtvo se narodil. I zato se preselila žalost vu carevo srđce. Samo pred nekulikimi daril prijte toga je rekel dvora svojega podložnikom, da ako, careviča scarevičem bude nadarila njegovo cesarstvo, čudnovitim pomiluvanjem bude prama ruskomu oršagu. — Ali carevič nise narodil za političke sužnike koji više jezerah na duže moraju podnašati strahovite muke vu Siberiji.

Žena.

A La fronde francuzke ženske novine s najvećšum protivnostljum pišeju od toga, da vu francuzkim oršagu spomenika hoćeju postaviti jednomu kanadijanskomu francuzu, koj trideset i jednu živu decu ima. Ovaj spomenik naj sluzi svem kanadijanskim purgarom za pelđu, da nek ga oni nasleduju. Fronde novinar vu tom slučaju nikakove suprotivčine, nema da je tuliko potomcov domovini svojoj skazal, nego jedino samo protestira, da ovaj spomen bi se jedino samo otea, a ni matere tikal. Dakle ako vu takovim poslu koj domovini svojoj trideset i jednu detce, pribavi kakovo vitežtvo vu sebi zadržava, naravski i na svaki način je zmatere vitežtvo.

Punica je zaručnica.

Jedna mlada vdovica je na novo zamuz hotela iti. Već je sve priredjeno bilo

i vu nedelju zdavanje bi moralo biti. Nego vu sobotu, kak da bi iz vedroga neba strla se bila pojavila, od svetjenickoga ureda dojde jeden poslanik k blaženomu mladoženji tim nepovoljnim glasom, da venčanje nebude obdržavano, kajti su se bili pomenjšali, pak nisu zaručnicu, nego punicu ozvali iz predikalnice. Vu tem slučaju bivši mladoženja sve prilike iskal nego poleščice najti nigdi mogel nije, ar punicu da za svoju ženu vzeme privoljiti nikak hotel nije, i nati način venčanje na tri tjeđne podugšati presiljeni jesu.

Nekaj za kratak čas.

A. »Ah to je prava bedastoća ovo svakojake popovske maringe vjerovati: nebo pekeli, angeli, vrangi i. t. d. to je sve larifarija samo ono vjerujem, kaj vidim.»

B. »Pak jeli bi neka i ja samo to vjeroval, kaj, vidim?»

A. »To se razme, — ako si pametan čoviek.»

B. Ja Tvoje moždjane nevidim, anda niti nevierujem, da je imaš. Zbogom! —

Em. Kollay.

Doktor i betežnik

Doktor: No, nekaj bum vam već prepisal, da se vručine rěšite. S tem zajedno i žedju zgubite, koja po navadi za ognjenicom muči betežnika.

Pacienš: Nigdar se naj netrudiju gospon doktor! Dosta ako mi pretraju zimicu, — za žedju bum se već ja sam skrbel, da da ju s čim prije pretriam.

Rasveselitelj.

Dober den, dragi brate! Već dve leti, kaj smo se ne vidli.

Kaj se pripetilo od potli s otcom?

Otec mi je vumrl.

Ah daj mu Bog duši dobro! To je velika žalost! A kaj još?

Zvun toga sam se oženil.

Ah, kaj govoriš. O ti siromak, ufaj se samo v Boga. Vidiš, gospodin Bog ti čudaput na jaku probu dene čoveka. Već bude i to žalost na radost obrnul!

Doktorski navuk.

Kaj ne, gospon doktor, malo me bolj gut?

Tak je.

Tak onda nekuliko dni moram doma ostati?

Dobro bu?

I svaku vuru si moram s jalonskom vodom guta splaviti?

Prav imate.

I drugač moram na se paziti?

Dakako. A kaj se moje doktorske plače tiče?

S tem ja sam sebi ostanem dužen za sve one dobre navuke, koje sam sam sebi dal!

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Legjobbajk saját nemükben a

MAGGI

élelmiszerek.

334 *—12

Minden család számára legnagyobb értékkel bírnak.

Maggi izesítésre
minden leves-, bouillon-, mártás-
s főzeléknek stb.
meglepően jó ízt kölcsönöz.
Néhány csöpp elegendő.
Üvegecskében 50 fillértől kezdve.

FRANCZIA LEVESEK

egy tábla ára 15 fillér
és elég 2 adag erős, könnyen
emészthető,
egészséges leveshez,
mely csupán víz hozzá-
vételével néhány
perc alatt előállítható.
19 különféle fajtában.

CONSUMÉ-TOKOK

ára 20 fillér.

1 tok elég 2 adag leg-
finomabb erőleveshez,
mely csupán forró vízzei
leöntve, minden további
hozzátétel nélkül, azon-
nal előállítható.

Egy kísérlet meggyőzőbb mint bármely reklám

Minden fűszer-, csemege-kereskedésben és drogeriában kapható.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	13.20 —
Zab	Zob	10.80 —
Rozs	Hrč	10.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.50 —
» » ó	» stara	11.00 —
Árpa	Ječmen	10.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	11.50 —
Sárga » »	» žuti	11.00 —
Vegyes » »	» změšan	10.60 —
Lenmag	Len	24.00 —
Bükköny	Grahorka	11.40 —

Szölőeladás.

Kitünő badaesonyi

asztali szőlő 5—6

kilós kosarakban

kilónként 64 fillér-

jével kapható

HEILIG JÓZSEF

* kereskedelmi ügynöknél *

Csáktornya.

Megrendeléseket szíveségből elfogad

e lap kiadóhivatala.

773 *—1

Szabóműhely megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomá-
sára hozni, miszerint Csáktornya Deák-utca 182. szám
alatt Nuzsy-féle házban 1902. évi szept. hó 1-én

férfiszabóműhelyt

nyitok.

Törekvésem leendő n. é. közönség megelégedését ki-
érdemelni, mit annál inkább is reményelek, miután tapasztalataimat e szakmában Bécs, Budapest, Kolozsvár és Arad városok legnagyobb műhelyeiben szereztem, hol sok éven át működtem.

Elvem: lehetőleg a legolcsóbb árak mellett jó és pontos
kiszolgálás.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel

Kopjár István

férfiszabó

773 3—3

Blau Cognac

a legjobb s gyógyezelokra is legalkalmasabb

Blau M. Fiai

esész. es kir. udvari szállítók COGNAC gyárából

N.-Kanizsán.

Főraktár Csáktornya és vidéke részére

Mráz Testvérek

fűszer- és csemege kereskedőknél.

Csáktornya.

774 2—3

Vatta!

— Koni gyártmány —

„Mungó”

Vattagyár-Budakalász.

Államsegélyezett, gőzüzemre be-
rendezett gyár, ajánlja
készítményeit

TEKERGS- és TÁBLAVATTÁKBAN.

— MÁZSAGYAPOT —

magyar szabók részére.

BUDAPESTI raktár:

Deák - Ferencz - utca

21 szám.

➔ Gyümölcs- és szőlőbor készítési gépek.

Gyümölcs- és szőlősajtók,

folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel, és nyomerőszabályzóval.

A munkaképesség 20 %-al nagyobb mint bármely más sajtónál.

Hydraulikus sajtók,

Szőlő- és gyümölcsűzők

és bogymorzsolók.

— Teljesen felszerelt szüretelő készülékek. —

Szőlő- és gyümölcsőrők. Aszaló készülékek gyümölcs és főzélék aszalására **gyümölcs-vágó** és **hámozó gépek**, legújabb szerkezetű szabadalm. önműködő „**Syphonia**” gyümölcs- és **szőlővessző permetezők** gyártatnak és szállítatnak jótállás mellett a legjobb kivitelben

Mayfarth Ph. és Társa

gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor.

BÉCS, II. Taborstrasse 71.

— Kitüntetve 490 arany, ezüst és bronz éremmel. —

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

655. 10-12

— Képviselek és viszontárusítók felvételnek. —

POLLAK JAKAB

divatáruháza Varazsdon,
Dráva-utca.

A világhírű **Borzalínó**

kalapgyár egyedüli

raktára.

Karlsbadi czípők nagy
raktára.

Nagy választék női- és férfi nürnbergi rövid-szövő- és divatárukbán.

775 1—3

Keil-lakk

legkitünőbb mázó-lakk szer puha padló számára.

Szagtalan

padló-Viasz „Gloria”

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer ke-
mény padló számára.

Arany-fénymáz

képekreték stb. beanyozására.
1 kis palaczk ára 40 fill.

Fehér „Glasur”-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 doboz ára 90 fill.

764 4—8

— Mindenkor kaphatók: —

HEINRICH MIKSA cégnél Csáktornyán.

1462 sz.
a. 1902.

Hirdetmény.

A nm. vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszter úr az 1902 évi augusztus hó 23-án kelt 48715 számú rendeletével a **cserencsóczi róm. kath. templom teljesítendő helyreállítási munkák** biztosítását 3936 kor. 11 fill. összeg és természetben kiszolgáltató 1126 kor., pénzértékű — 555 kézi és 216 ígás napszám erejéig engedélyezte.

A fentemlített munka kivételének biztosítása céljából az **1902. évi szeptember hó 30-ik napjának d. e. 10 órájára** a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettük.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlatukat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bántópenz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Zalaegerszegen, 1902 évi szeptember hó 9-én.

774 1—1